

СПОГОДБА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ИТАЛИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ ВЪРХУ ДОХОДА И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана с Указ 1565 на ДС на НРБ от 1988 г., обн., ДВ, бр. 66 от 13.08.1991 г., в сила от 10.06.1991 г.
кн. 9/91 г., стр. 234 том II/91 г., стр. 9
т. 7, р. 1, № 4

Народна република България и Република Италия, желаейки да развият и улесняват взаимните си икономически отношения, решиха да сключат Спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци върху дохода и имуществото.

Член 1

Персонален обхват и местни лица

1. Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. По смисъла на тази спогодба изразът "местно лице на едната договаряща държава" означава:

а) по отношение на Народна република България - всяко физическо лице, което притежава българско гражданство, както и всяко юридическо лице, което има седалище в Народна република България или е регистрирано там;

б) по отношение на Република Италия - всяко лице, което съгласно италианското законодателство е данъчно задължено в Италия на основание неговото местожителство, местопребиваване, седалище на ръководство или всеки друг критерий от подобен род.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, неговото положение се урежда по следния начин:

а) това лице се счита за местно лице на държавата, с която неговите лични и икономически връзки са по-тесни (център на жизнени интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените интереси на това лице, не може да бъде определена, компетентните органи на договарящите страни решават въпроса по взаимно съгласие.

4. Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 лице, различно от физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която се намира седалището на действителното му управление.

Член 2

Обхват спрямо данъци

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху дохода и имуществото, събирани от една от договарящите държави, от нейните политически или административни подразделения или от местните органи независимо от начина на събиране.

2. Счита се за данъци върху дохода и имуществото и данъците, събирани върху общия доход, върху общото имущество или върху елементи от дохода или имуществото, включително и данъците върху печалби, произтичащи от отчуждаване на движими и недвижими вещи, данъците върху общата сума на заплатите, плащани от предприятията, както и данъците върху увеличената стойност.

3. Действащите данъци, спрямо които се прилага спогодбата, са по-специално:

а) по отношение на Народна република България:

1. данъкът върху общия доход;

2. данъкът върху дохода на неомъжени, неомъжени, овдовели, семейни и разведени без деца;

3. данъкът върху печалбите;

4. данъкът върху сградите (наричани по-нататък "български данък");

б) по отношение на Република Италия:

1. данъкът върху дохода на физически лица;

2. данъкът върху дохода на юридически лица;

3. местният данък върху доходите, включително и всички удържки при източника (наричани по-нататък "италиански данък");

4. Спогодбата се прилага и за идентични или подобни данъци, въведени след датата на подписване на спогодбата, които ще се прибавят към съществуващите данъци или ще ги заместят. Компетентните органи на договарящите държави се уведомяват за съществените изменения в техните данъчни законодателства.

Член 3

Общи определения

1. По смисъла на тази спогодба, доколкото контекстът не изисква друго тълкуване:

а) терминът "България" означава Народна република България, а когато се употребява в географски смисъл, означава територията, върху която България упражнява суверенните си права, както и континенталния шelf и изключителната икономическа зона, върху които България упражнява суверенните си права в съответствие с международното право;

б) терминът "Италия" означава Република Италия и обхваща зоните извън териториалното море на Италия, които в съответствие с обичайното международно право и италианските закони за изследването и експлоатацията на природните ресурси могат да бъдат считани като зони, в които се упражняват италиански суверенни права върху морското дъно и неговите недра, както и върху неговите природни ресурси;

в) изразите "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават в зависимост от контекста Народна република България или Република Италия;

г) терминът "лице" означава физически лица, юридически лица, включително и сдруженията, и всички други групировки лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или всяка общност, която се счита за юридическо лице с оглед целите на облагането;

е) изразите "предприятие на едната договаряща страна" и "предприятие на другата договаряща страна" означават съответно предприятие, което се използва от местно лице на едната договаряща държава, или предприятие, което се използва от местно лице на другата договаряща държава;

ж) изразът "международен транспорт" означава всеки превоз, осъществен с кораб, въздухоплавателно средство или пътно превозно средство, използвано от предприятие с място на действително управление в едната договаряща държава, освен ако корабът, въздухоплавателното средство или пътното превозно средство се използват само между места, намиращи се в другата договаряща държава;

з) изразът "компетентни органи" означава:

(I) в България - Министерството на финансите;

(II) в Италия - Министерството на финансите.

2. При прилагането на спогодбата от една договаряща държава всеки израз, който не е определен в нея, има значението, което му придава правото на тази договаряща държава, по отношение на чиито данъци се прилага спогодбата, доколкото контекстът не изисква друго тълкуване.

Член 4

Място на стопанска дейност

1. По смисъла на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място, посредством което предприятието осъществява цялостно или частично своята дейност.

2. Изразът "място на стопанска дейност" обхваща по-специално:

а) седалище на управление;

б) филиал;

в) бюро;

г) фабрика;

д) ателие;

е) мина, кариера и всяко друго място за извличане на природни ресурси;

ж) строителен или монтажен обект, чиято продължителност е повече от 12 месеца.

3. Не се счита, че е налице място на стопанска дейност, когато:

а) определени места се използват единствено за складиране, изложба или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) стоките, принадлежащи на предприятието, се поддържат единствено за складиране, изложба или доставка;

в) стоките, принадлежащи на предприятието, се поддържат единствено за преработка от друго предприятие;

г) определено място се използва единствено за закупуване на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) определено място се използва от предприятието единствено за реклама, събиране на информация, научни изследвания и други подобни дейности, които имат подготвителен или спомагателен характер.

4. Участието на местно лице на Италия в сдружение, учредено в България съгласно Указ № 535 на Държавния съвет на Народна република България от 25 март 1980 г., се счита като място на стопанска дейност за целите на тази спогодба.

5. Лице, действащо в едната договаряща държава за сметка на предприятие на другата договаряща държава, с изключение на представител с независим статут, за който се прилага ал. 6, се счита за място на стопанска дейност в първата договаряща държава, ако това лице разполага в тази държава с пълномощия, които то обикновено упражнява за сключване на договори от името на предприятието, освен ако дейността на това лице не е ограничена до покупката на стоки за предприятието.

6. Не се счита, че предприятие на едната договаряща държава има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, когато то извършва своята дейност чрез посредник, общ комисионер или всеки друг представител с независим статут, при условие, че тези лица действат в нормалните граници на своята работа.

7. Обстоятелството, че едно дружество, което е местно лице на едната договаряща държава:

а) притежава дял в дружество, което е местно лице на другата договаряща държава (или пък последното дружество притежава дял в първото);

б) или извършва своята дейност в другата договаряща държава (независимо от това, дали тази дейност се извършва чрез място на стопанска дейност, или не) не е достатъчно само по себе си, за да се приеме, че което и да е от дружествата е място на стопанска дейност на другото.

Член 5

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходите, които местно лице на едната договаряща държава получава от недвижимо имущество (включително доходи от земеделие или горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Изразът "недвижимо имущество" се определя в съответствие със законодателството на договарящата държава, в която се намира имуществото.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат спрямо доходи от пряко използване, даване под наем или аренда, както и от всяко друго използване на недвижимото имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също за доходи от недвижими имущества на предприятия, както и за доходи от недвижими имущества, предназначени за упражняването на самостоятелни дейности.

Член 6

Печалби на предприятия

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието упражнява дейността си в другата договаряща държава посредством разположено там място на стопанска дейност. Ако предприятието упражнява дейността си по този начин, печалбите му се облагат в другата договаряща държава, но само до размера, който може да се отнесе към това място на стопанска дейност.

2. При спазване разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава осъществява дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност, във всяка една от договарящите държави към това място на стопанска дейност се отнасят печалбите, които то би реализирало, ако беше отделно предприятие, упражняващо същата или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определяне на печалбите на място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за целите, осъществявани от това място на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, независимо дали са възникнали в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, или другаде.

4. Не се отнасят печалби към място на стопанска дейност само поради обикновена покупка на стоки за предприятието.

5. Когато печалбите съдържат елементи на доход, разглеждани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове не се засягат от разпоредбите на този член.

Член 7

Международен транспорт

1. Печалбите, получени от използването в международния транспорт на кораби, въздухоплавателни средства и пътни превозни средства, се облагат само

в договарящата държава, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.

2. Ако седалището на действителното управление на предприятие за морско корабоплаване се намира на борда на кораб, счита се, че то се намира в договарящата държава, в която се намира домуващото пристанище на кораба, или ако няма домуващо пристанище - в договарящата държава, на която ползвателят на кораба е местно лице.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и за печалби от участие в пул, съвместна дейност или международно обединение.

Член 8

Дивиденди

1. Дивиденди, плащани от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да бъдат облагани в тази друга държава.

2. Все пак тези дивиденди могат да бъдат облагани в договарящата държава, на която дружеството, което плаща дивидентите, е местно лице, и съгласно законодателството на тази държава, но ако получателят е действително ползващото дивидентите лице, така определеният данък не може да надвишава 10 на сто върху брутна сума на дивидентите.

Компетентните органи на договарящите страни уреждат по взаимно съгласие начина на прилагане на това ограничение.

Тази алинея не засяга облагането на дружеството за печалби, които служат за изплащане на дивиденди.

3. Терминът "дивиденди", употребен в този член, означава доходи, произлизащи от акции, "жюнсанс" акции или бонове, минни акции, учредителни дялове и други дялови участия с изключение на дългови вземания, както и доходи от други дружествени участия, подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции съгласно данъчното законодателство на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, когато действително ползващото дивидентите лице, което е местно лице на едната договаряща държава, извършва в другата държава, на която дружеството, плащащо дивидентите, е местно лице, стопанска дейност посредством намиращо се там място на стопанска дейност или упражнява независима професия посредством намираща се там определена база и участието, пораждащо дивидентите, е действително свързано с тях. В тези случаи дивидентите се облагат в другата договаряща държава съобразно нейното вътрешно законодателство.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да събира никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен ако тези дивиденди са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, пораждащо дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито пък да събира какъвто и да било данък върху неразпределени печалби на дружеството, дори ако изплатените дивиденди или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произлизащи от тази друга държава.

Член 9

Лихви

1. Лихвите, произтичащи от едната договаряща държава и плащани на местно лице на другата договаряща държава, се облагат само в тази друга държава, ако местното лице е действително ползващото лихвите лице.

2. Терминът "лихви", използван в този член, означава доходи от обществените фондове, заемни облигации, обезпечени или не с ипотечна гаранция или с клауза за участие в печалбата, както и дългови вземания от всякакъв вид и всички други такива, приравнени на доходи от вложени суми, съгласно данъчното законодателство на държавата, от която произтичат доходите.

3. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат, когато действително ползващото лихвите лице, което е местно лице на едната договаряща държава, упражнява в другата договаряща държава, от която произтичат лихвите, стопанска или търговска дейност посредством разположено там място на стопанска дейност или независима професия посредством намираща се там определена база и ако вземането, пораждащо лихвите, е действително свързано с тях. В този случай лихвите се облагат в другата договаряща държава съобразно вътрешното ѝ законодателство.

Член 10

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторски и лицензионни възнаграждения, произтичащи от едната договаряща държава и плащани на местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Все пак тези възнаграждения могат да бъдат обложени в договарящата държава, от която произхождат и съгласно нейното законодателство, но ако получателят е действително ползващото авторските и лицензионните възнаграждения лице, тогава определеният данък не може да надвишава 5 на сто от брутната сума на възнагражденията. Компетентните власти на договарящите държави уреждат по взаимно съгласие начина на приложението на това ограничение.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид за използването или отстъпване ползването на авторски права върху произведение на литературата, изкуството или науката, включително кинематографични филми и записи за радио и телевизионни предавания, на патент, фабрични и търговски марки, чертеж, модел, план, секретна процедура или програма за електронноизчислителни машини, както и за използването или отстъпване ползването на промишлено, търговско и научно оборудване и за информация, имаща характер на придобит опит в областта на промишлеността, търговията или науката.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, когато действително ползващото възнагражденията лице, което е местно лице на едната договаряща държава, упражнява в другата договаряща държава, от която произхождат възнагражденията, стопанска или търговска дейност чрез разположено там място на стопанска дейност или независима професия чрез намираща се там определена база и правото или благо, пораждащо възнагражденията, е действително свързано с тях. В този случай възнагражденията се облагат в тази друга държава съгласно вътрешното ѝ законодателство.

5. Счита се, че възнагражденията произхождат от едната договаряща държава, когато длъжник е самата държава, нейно политическо или административно подразделение, местен орган или местно лице на тази държава.

Все пак, когато длъжникът на възнаграждението независимо дали е, или не е местно лице на едната договаряща държава, разполага в едната договаряща държава с място на стопанска дейност или определена база, за които е бил сключен договорът, даващ основание за заплащане на възнагражденията и които понасят разходите за тези възнаграждения, счита се, че те произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

Член 11

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалби, които местно лице на едната договаряща държава получава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в чл. 5 и намиращо се в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Печалби, произхождащи от прехвърляне на движими вещи, които представляват част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща страна притежава в другата договаряща страна, или на движими вещи, принадлежащи към определена база, с която местно лице на едната договаряща страна разполага в другата договаряща страна за упражняване на независима професия, включително такива печалби, произхождащи от прехвърлянето на това място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с предприятието) или на тази определена база, се облагат в тази друга държава.

3. Печалби, произхождащи от прехвърлянето на кораби, въздухоплавателни средства или пътни превозни средства, използвани в международен транспорт, или движими вещи, предназначени за използването на тези кораби, въздухоплавателни средства и пътни превозни средства, се облагат само в договарящата държава, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.

4. Печалби, произхождащи от продажба на всякакви други имущества извън посочените в ал. 1, 2 и 3, се облагат в договарящата държава, на която прехвърлящият е местно лице.

Член 12

Самостоятелни професии

1. Доходи, които местно лице на едната договаряща държава получава от свободна професия или друга дейност с независим характер, се облагат само в тази държава, освен когато това местно лице обичайно разполага в другата договаряща държава с определена база, за да упражнява дейността си. Ако разполага с такава определена база, доходите се облагат в другата държава, но само в размер, който може да бъде отнесен към тази определена база.

2. Изразът "свободна професия" включва по-специално независими дейности с научен, литературен, артистичен, образователен и педагогически характер, както и независими дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, зъболекари и счетоводители.

Член 13

Заплати, надници и други подобни възнаграждения

1. Имайки предвид разпоредбите на чл. 14, 16, 17, 18 и 19, заплатите, надниците и други подобни възнаграждения, които местно лице на едната договаряща държава получава от трудова дейност, се облагат в тази държава, освен ако работата се извършва в другата договаряща държава. Ако работата се

извършва там, възнагражденията, получени на това основание, се облагат в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнагражденията, които местно лице на едната договаряща държава получава за трудова дейност, извършена в другата договаряща държава, се облагат в първата държава, ако:

а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни в течение на данъчната година; и

б) възнагражденията се плащат от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава; и

в) тежестта на възнагражденията не се понася от място на стопанска дейност или определена база, каквито работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнагражденията, получени от трудова дейност, извършвана на борда на кораб, въздухоплавателно средство или пътно превозно средство, използвано за международен транспорт, се облагат само в договарящата държава, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.

Член 14

Членове на дирекционни и контролни съвети

Тантиеми, присъствени жетони и други подобни възнаграждения, които местно лице на едната договаряща държава получава в качеството си на член на управителен или контролен съвет на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

Член 15

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 12 и 13 доходите, които местно лице на едната договаряща държава получава от личната си дейност в другата договаряща държава като сценичен артист, като например артист в театъра, киното, радиото или телевизията, като музикант, а също така и като спортист, се облагат в тази друга държава.

2. Когато доходите от дейности, които сценичният артист или спортист упражнява лично и в това си качество, се получават не от самия артист или спортист, а от друго лице, тези доходи се облагат независимо от разпоредбите на чл. 6, 12 и 13 в договарящата държава, в която се извършва дейността на артиста или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 доходите, които сценичен артист, който е местно лице на едната договаряща държава, получава от личната си дейност, упражнявана в другата договаряща държава в това му качество, се облагат само в първата държава, когато тази дейност в другата държава се финансира в значителна степен от обществени фондове на първата държава или ако тези дейности се упражняват в другата държава в съответствие с официална програма за културен обмен между двете страни.

Член 16

Пенсии

Като се имат предвид разпоредбите на чл. 13, ал. 2, пенсии и други подобни възнаграждения, плащани на местно лице на едната договаряща държава въз основа на предишна служба, се облагат в тази държава.

Член 17

Административно-управленски функции

1. а) Възнаграждения, извън пенсиите, плащани от едната договаряща държава или от нейни политически или административни подразделения или местни органи на физическо лице за услуги, извършени на тази държава или на нейно подразделение или местен орган, се облагат в тази държава;

б) въпреки това тези възнаграждения се облагат само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и ако получателят на възнаграждението е местно лице на тази държава, което:

(I) притежава гражданството на тази държава; или

(II) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел да извършва съответните услуги.

2. а) Пенсии, изплащани от едната договаряща държава, нейни политически или административни подразделения или местни органи непосредствено или чрез предварително създадени от тях фондове на физическо лице за услуги, извършени на тази държава или на нейно подразделение или местен орган, се облагат само в тази държава;

б) въпреки това тези пенсии се облагат само в другата договаряща държава, ако получателят е местно лице на тази държава и неин гражданин.

3. Разпоредбите на чл. 13, 14 и 16 се прилагат за възнаграждения и пенсии, изплатени за извършени услуги в областта на търговската и промишлената дейност, осъществявана от една от договарящите държави или от нейни политически и административни подразделения или местни органи.

Член 18

Професори

Възнагражденията, които получава професор или друг член на преподавателски състав, който е или който е бил непосредствено преди отиването си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който е изпратен или поканен в първата държава с единствената цел да преподава или да извършва научни изследвания в течение на период, ненадвишаващ 2 години, в университет или в друго образователно учреждение или научноизследователски институт, без да има за цел облагодетелстване, не се облагат в тази първа държава.

Член 19

Студенти

Сумите, които студент или стажант, който е или който е бил преди това местно лице на едната договаряща държава и който е изпратен в другата договаряща държава само с цел да продължи обучението и квалификацията си, получава, за да покрива разходите по издръжката, обучението и квалификацията си, не се облагат в тази друга държава, при условие, че тези суми произхождат от източници, намиращи се извън тази държава, или са получени като възнаграждение за дейност, упражнявана в тази друга държава в границите на един разумен доход, позволяващ му да продължава обучението или професионалната си квалификация.

Член 20

Други доходи

Елементи на дохода на местно лице на едната договаряща държава независимо от произхода им, които не се разглеждат в предходните членове на тази спогодба, се облагат само в тази държава.

Член 21

Имущество

1. Имущество, състоящо се от недвижими имоти, посочени в чл. 5, които притежава местно лице на едната договаряща държава и които се намират в другата договаряща държава, се облага в тази друга държава.

2. Имущество, състоящо се от движимо имущество, представляващо част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава, има в другата договаряща държава или от движимо имущество, принадлежащо на определена база, с която местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава за упражняване на независима професия, се облага в тази друга държава.

3. Имущество, състоящо се от кораби, въздухоплавателни средства и пътни превозни средства, използвани в международния транспорт, както и движимо имущество, предназначено за използването на тези кораби, въздухоплавателни средства и пътни превозни средства, се облага само в договарящата страна, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.

4. Всяко друго имущество на местно лице на едната договаряща държава се облага само в тази държава.

Член 22

Методи за избягване на двойното данъчно облагане

1. Счита се, че двойното данъчно облагане ще бъде избягнато при спазване разпоредбите на следните алинеи на този член.

2. По отношение на България:

а) когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, които съгласно разпоредбите на тази спогодба подлежат на облагане в Италия, България изключва от облагане тези доходи или това имущество;

б) когато местно лице на България получава дивиденди или авторски и лицензионни възнаграждения, които съгласно разпоредбите на чл. 8 и 10 се облагат в Италия, България приспада от данъка, с който облага доходите на това местно лице, данъка, платен в Италия, върху тези дивиденди или авторски и лицензионни възнаграждения. Това приспадане във всички случаи не може да надвишава частта на данъка, начислен преди приспадането, съответстващ на тези дивиденди или авторски лицензионни възнаграждения, получени в Италия;

в) когато съгласно която и да било разпоредба на спогодбата доходите, които местно лице на България получава, или имуществото, което притежава, са изключени от облагане в България, България може въпреки това при определяне размера на данъка върху останалите доходи и имущество на това местно лице да вземе предвид изключените доходи и имущество.

3. По отношение на Италия:

когато местно лице на Италия получава елементи на доход, които се облагат в България, Италия при изчисляване на подоходните данъци, посочени в чл. 2 на тази спогодба, може да включи в облагаемата основа на същите данъци тези елементи на дохода, доколкото определени разпоредби на тази спогодба не предвиждат друго.

В този случай Италия трябва да приспадне от така определените данъци данъка върху дохода, платен в България, но размерът на намалението не може да надхвърля частта на италианския данък, приложим към тези елементи на дохода, в процент, в който тези елементи участват във формирането на цялостния доход.

Въпреки това няма да се извършва приспадане в случаите, когато елемент от дохода беше обложен в Италия по пътя на удържа за данък по искане на ползвателя на дохода в съответствие със законодателството на Италия.

4. Когато дружество, което е местно лице на Италия, получава доходи от участие в смесено дружество, учредено съгласно Указ № 535 от 1980 г. на Държавния съвет на Народна република България, счита се за целите на приложението на ал. 3, че данъкът, платен в България върху тези доходи, е равен на 36%.

Член 23

Равенство в третирането

1. Гражданите на едната договаряща държава не могат да бъдат подлагани в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или подобно задължение, което е различно или по-обременително от това, на което са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава, които се намират при същите условия. Тази разпоредба се прилага независимо от разпоредбите на чл. 1 и за лица, които не са местни лица на едната договаряща държава или на двете договарящи държави.

2. За целите на този член терминът "гражданин" означава:

а) всички физически лица, които притежават гражданството на една от договарящите държави;

б) всички юридически лица, сдружения и дружества, учредени в съответствие с действащото законодателство на договарящата държава.

3. Облагането на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава, има в другата договаряща държава, не трябва да бъде по-малко благоприятно в тази друга държава от облагането на предприятията на тази друга държава, които упражняват същата дейност. Тази разпоредба не може да бъде тълкувана като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава лични облекчения, приспадания и намаления на данъка в зависимост от състоянието или семейното положение, каквито предоставя на своите местни лица.

4. Лихвите, авторските и лицензионните възнаграждения и други разходи, платени от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата държава, подлежат на приспадане при определяне на облагаемата печалба на това предприятие при същите условия, както ако бяха платени на местно лице на първата държава. Също така дълговете на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава подлежат на приспадане при определяне на облагаемата печалба на това предприятие при същите условия, както ако бяха договорени с местно лице на първата държава.

5. Предприятия на едната договаряща държава, в които участват едно или повече местни лица на другата договаряща държава, не подлежат в първата държава на каквото и да е облагане или подобно задължение, което е различно или по-обременително от тези, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата държава.

6. Разпоредбите на този член се прилагат независимо от разпоредбите на чл. 2 спрямо данъци от всички видове и наименования.

Член 24

Процедура за взаимно уреждане на спорове

1. Когато едно лице счита, че мерките, предприети от едната или от двете договарящи държави водят или ще доведат до облагане, несъответстващо на

разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от защитата, предвидена от вътрешното законодателство на тези държави, да отнесе случая пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, а в случаите на чл. 23, ал. 1 - пред този на договарящата държава, чието гражданство притежава. Случаят трябва да бъде представен в срок от 2 години след първото уведомление за мярката, която води до облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган ще положи усилия, ако счете, че възражението е основателно и ако самият той не може да постигне задоволително решение, да разреши случая чрез взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с цел да се избегне облагане, несъответстващо на спогодбата.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще положат усилия по пътя на взаимното споразумение да решават трудностите и да преодоляват съмненията, които могат да се появят при тълкуването или прилагането на спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да поддържат помежду си преки контакти с цел постигане на споразумение, както е указано в предходните алинеи. Ако размяната на устни мнения би улеснила това споразумение, такава размяна може да се извърши в кръга на една комисия, състояща се от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 25

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави разменят информация, необходима за приложението на разпоредбите на тази спогодба и тези на вътрешното законодателство на договарящите държави, отнасяща се до данъците, за които се прилага спогодбата, в граници, в които облагането, което те предвиждат, не противоречи на спогодбата, както и за предотвратяване отклоненията от облагане. Размяната на информация не е ограничена от чл. 1. Информацията, получавана от едната договаряща държава, се счита секретна по същия начин както информацията, получена по силата на вътрешното законодателство на тази държава, и може да бъде съобщавана само на лица или органи (включително съдебни и административни органи), натоварени с установяването и събирането на данъците, посочени в спогодбата, образуване на съдебни производства, отнасящи се до тези данъци, или с произнасянето по жалби срещу тези данъци. Тези лица или органи използват информацията само за тези цели.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай не могат да бъдат тълкувани като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законодателството и административната ѝ практика или тези на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не би могла да се получи въз основа на нейното законодателство или обичайната ѝ административна практика или тези на другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила търговска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието съобщаване би противоречало на общественения ред.

Член 26

Дипломатически представители и консулски служители

Разпоредбите на тази спогодба не засягат данъчните привилегии, от които се ползват членовете на дипломатическа мисия или консулска служба, съгласно общите норми на международното право или съгласно разпоредбите на отделни споразумения.

Член 27

Връщане на данъци

1. Удържаните в едната договаряща държава данъци по пътя на облагане при източника ще бъдат връщани по молба на заинтересувания или на държавата, на която той е местно лице, когато правото за събиране на тези данъци е ограничено от разпоредбите на тази спогодба.

2. Молбите за връщане, представени в установените срокове от законодателството на договарящата държава, задължена да извърши посоченото връщане, трябва да бъдат придружени от официално потвърждение на договарящата държава, на която данькоплатецът е местно лице, в която трябва да бъде удостоверено съществуването на необходимите условия за ползване на освобождаванията или намаленията, предвидени в тази спогодба.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще уреждат по взаимно споразумение в съответствие с разпоредбите на чл. 24 начините на прилагането на този член.

Член 28

Влизане в сила

1. Тази спогодба ще бъде ратифицирана и ратификационните документи ще бъдат разменени във възможно най-кратък срок.

2. Спогодбата влиза в сила от момента на размяната на ратификационните документи и нейните разпоредби се прилагат:

а) по отношение на данъците, събирани чрез удържане при източника - върху получени или подлежащи на изплащане доходи, след 1 януари на годината, следваща тази, в която спогодбата е влязла в сила;

б) по отношение на другите данъци върху доходите и имуществото - за данъчните периоди, започващи след 1 януари на годината, следваща тази на влизането на спогодбата в сила.

Член 29

Денонсиране

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде денонсирана от една от договарящите държави. Всяка от договарящите държави може да денонсира спогодбата по дипломатически път с предизвестие най-малко 6 месеца преди края на всяка календарна година след изтичането на период от 5 години от датата на влизането ѝ в сила. В този случай спогодбата ще престане да се прилага:

а) по отношение на данъци, събирани при източника - върху доходите, подлежащи на плащане след 1 януари на годината, следваща тази на денонсирането;

б) по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото - за данъчните периоди, започващи след 1 януари на годината, следваща тази на денонсирането.

ПРОТОКОЛ

При подписването на спогодбата, сключена този ден между Народна република България и Република Италия за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване на отклонението от облагане с данъци върху дохода и имуществото, долуподписаните са съгласни, че следващите допълнителни разпоредби представляват неразделна част от спогодбата.

Приема се, че:

1. Що се отнася до чл. 2, ако в бъдеще бъде въведен данък върху имуществото в Италия, спогодбата ще се прилага по отношение на този данък и двойното данъчно облагане ще се избегне в съответствие с разпоредбите на чл. 22.

2. Що се отнася до чл. 4, ал. 3, буква "а", продажбата на изложени стоки при закриване на изложбата няма да се счита за място на стопанска дейност.

3. Що се отнася до чл. 5, ал. 2, изразът "недвижимо имущество" обхваща във всички случаи принадлежностите, живия и мъртвия земеделски и горски инвентар, както и правата, по отношение на които се прилагат разпоредбите на гражданското право за поземлената собственост. Считат се освен това за "недвижимо имущество" плодopolзването на недвижими имоти и правата на променливи или твърди възнаграждения за ползването или отстъпване ползването на минерални находища, извори и други природни богатства. Корабите, въздухоплавателните средства и пътните превозни средства не се считат за недвижими вещи.

4. Що се отнася до чл. 6, ал. 3, под израза "разходи, извършени за целите, осъществявани от това място на стопанска дейност" се разбират разходи, пряко отнасящи се към дейността на мястото на стопанска дейност.

5. Що се отнася до чл. 9 и 10, ако размерът на лихвите или на платените авторски и лицензионни възнаграждения надвишава нормалните стойности на тези доходи по смисъла на законодателството на едната от договарящите държави, надвишаващата част на тези плащания се облага в тази държава в съответствие със законодателството ѝ, като се държи сметка и за другите разпоредби на тази спогодба.

6. Разпоредбите на ал. 3 на чл. 13 се прилагат също и за възнагражденията, изплащани на персонала на предприятие за въздушен транспорт с международен трафик на една от договарящите държави, което упражнява дейността си в другата договаряща държава.

7. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на чл. 17 се прилагат също за възнагражденията и пенсиите, изплащани на техния персонал от следните италиански служби и организации:

а) Администрацията на железниците (Ф.С.);

б) Администрацията на пощите и телекомуникациите (ПП.ТТ.);

в) Националното бюро за туризъм (Е.Н.И.Т.);

г) Института за външна търговия (И.С.Е.);

д) Италианската банка, както и за съответстващите български служби и организации.

8. Що се отнася до ал. 1 на чл. 24, изразът "независимо от защитата, предвидена от вътрешното законодателство" означава, че началото на процедурата за взаимно уреждане на спорове не е алтернативна спрямо национална процедура, чрез която във всички случаи предварително може да се търси съдействие, когато спорът се отнася до несъответстващо на спогодбата данъчно облагане.

9. Разпоредбата на ал. 3 на чл. 27 не изключва тълкуването, съгласно което компетентните органи на договарящите държави могат по взаимно съгласие да установят различни процедури за приложението на намаленията и освобождаването от данъци, за които дава право спогодбата.

10. Независимо от разпоредбите на ал. 2 на чл. 28 разпоредбите на ал. 1 на чл. 7 се прилагат спрямо доходи, реализирани след 1 януари 1981 г.

Изготвена в София на 21 септември 1988 г. в два екземпляра на български, италиански и френски език, като последният език има приоритет в случай на различия.